

ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด

ว่าด้วยรณราชการและค่าตอบแทนหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ๑๐)

พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่มีประกาศคณะกรรมการอัยการ เรื่อง การแบ่งหน่วยงาน และการกำหนดอำนาจ และหน้าที่ของหน่วยงานภายในของสำนักงานอัยการสูงสุด พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๙ และข้อ ๑๐ กำหนดให้สำนักงานเลขาธิการสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นหน่วยงานราชการธุรการขึ้นตรงต่ออัยการสูงสุด มีเลขาธิการสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ ทำให้องค์ประกอบ ของคณะกรรมการว่าด้วยรณราชการสำนักงานอัยการสูงสุด รวมทั้งผู้มีอำนาจอนุญาตในการใช้รถส่วนกลาง ที่อยู่ในความรับผิดชอบเปลี่ยนแปลงไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง (๓) และวรรคสาม ประกอบมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ อัยการสูงสุดโดยความเห็นชอบ ของคณะกรรมการอัยการ จึงออกระเบียบ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยรณราชการและค่าตอบแทน หมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “รถส่วนกลาง” ในข้อ ๓ ของระเบียบสำนักงาน อัยการสูงสุดว่าด้วยรณราชการและค่าตอบแทนหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

“รถส่วนกลาง” หมายความว่า รถยนต์ รถยนต์หุ้มเกราะป้องกันกระสุน หรือรถจักรยานยนต์ ที่สำนักงานจัดไว้เพื่อกิจการอันเป็นส่วนรวมของสำนักงาน หรือเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ตามบัญชี หมายเลข ๑ ส่วนที่ ๓ ท้ายระเบียบนี้”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “สำนักงานภายใน” และ “ผู้อำนวยการ” ในข้อ ๓ ของระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยรณราชการและค่าตอบแทนหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

“สำนักงานภายใน” หมายความว่า หน่วยงานราชการภายในตามประกาศคณะกรรมการอัยการ เรื่อง การแบ่งหน่วยงาน และการกำหนดอำนาจและหน้าที่ของหน่วยงานภายในของสำนักงานอัยการสูงสุด ซึ่งได้รับการจัดสรรราชการ

“หัวหน้าสำนักงานภายใน” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาหน่วยงานราชการภายใน ตามประกาศคณะกรรมการอัยการ เรื่อง การแบ่งหน่วยงาน และการกำหนดอำนาจและหน้าที่ ของหน่วยงานภายในของสำนักงานอัยการสูงสุดซึ่งได้รับการจัดสรรราชการ”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของข้อ ๖ ของระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วย ฎราชการและค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการฎประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ ความดังต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖ ฎส่วนกลางทุกคันให้มีตราเครื่องหมายประจำของสำนักงานอัยการสูงสุดขนาดกว้าง หรือยาวไม่น้อยกว่า ๑๘ เซนติเมตร และอักษรชื่อเต็ม “สำนักงานอัยการสูงสุด” ขนาดสูงไม่น้อยกว่า ๕ เซนติเมตร ไว้ด้านข้างนอกรถทั้งสองข้าง ยกเว้นรถยนต์หุ้มเกราะป้องกันกระสุน”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘ ของระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยฎราชการ และค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการฎประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๘ ให้มีคณะกรรมการว่าด้วยฎราชการสำนักงานอัยการสูงสุด เรียกโดยย่อว่า “กร.อส.” ประกอบด้วย

(๑) อัยการสูงสุด หรือรองอัยการสูงสุดที่ได้รับมอบหมายจากอัยการสูงสุด เป็นประธาน กรรมการ

(๒) ผู้ตรวจการอัยการที่ได้รับมอบหมายจากอัยการสูงสุด เป็นกรรมการ

(๓) อธิบดีอัยการ สำนักงานคณะกรรมการอัยการ เป็นกรรมการ

(๔) อธิบดีอัยการ สำนักงานที่ปรึกษาฎหมาย เป็นกรรมการ

(๕) เลขาธิการสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นกรรมการ

(๖) รองเลขาธิการสำนักงานอัยการสูงสุดหรือผู้ช่วยเลขาธิการสำนักงานอัยการสูงสุด ที่เลขาธิการสำนักงานอัยการสูงสุดมอบหมาย จำนวนไม่เกินสองคน เป็นกรรมการ

(๗) ผู้อำนวยการสำนักบริหารทรัพย์สิน เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง และผู้อำนวยการสำนักบริหารงบประมาณ เป็นผู้ช่วยเลขานุการ ให้ กร.อส. มีอำนาจและหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้และตามที่อัยการสูงสุดมอบหมาย”

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๒ ของระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยฎราชการ และค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการฎประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๒ ฎรับรอง ให้ใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการ หรือจัดไว้เพื่อเข้าร่วมขบวนหรือ เป็นพาหนะรับรองบุคคลสำคัญ โดยให้หัวหน้าส่วนราชการหรือเลขาธิการสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นผู้มีอำนาจอนุญาตให้ใช้และให้ยืมฎรับรอง”

ข้อ ๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของข้อ ๑๓ ของระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วย ฎราชการและค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการฎประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ ความดังต่อไปนี้แทน

“การใช้ฎส่วนกลางที่เป็นรถยนต์หุ้มเกราะป้องกันกระสุน ให้ปฏิบัติตามฎหมายและระเบียบ ว่าด้วยการนั้น”

ข้อ ๙ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๔ ของระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยรราชการ และคำตอบแทนهماจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๔ ให้บุคคลต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจอนุญาตให้ใช้รถส่วนกลางที่อยู่ในความรับผิดชอบ ในราชการของสำนักงานภายใน ดังนี้

(๑) อัยการสูงสุดเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตให้ใช้รถส่วนกลางทุกกรณี

(๒) อธิบดีอัยการหรืออธิบดีอัยการภาคหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตให้ใช้รถส่วนกลางที่อยู่ในความรับผิดชอบ ทั้งนี้ หากผู้ที่ได้รับมอบหมายมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ใช้รถส่วนกลางดังกล่าว ให้ผู้ที่ได้รับมอบหมายรายงานให้อธิบดีอัยการหรืออธิบดีอัยการภาคทราบโดยทันที เว้นแต่กรณีขอใช้รถส่วนกลางนอกเวลาราชการ หรือกรณีขอใช้รถส่วนกลางนอกเขตจังหวัดที่ตั้งหน่วยงานให้อธิบดีอัยการหรืออธิบดีอัยการภาค แล้วแต่กรณี เป็นผู้มีอำนาจอนุญาต

(๓) อัยการจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตให้ใช้รถส่วนกลางที่อยู่ในความรับผิดชอบ ทั้งนี้ หากผู้ที่ได้รับมอบหมายมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ใช้รถส่วนกลางดังกล่าว ให้ผู้ที่ได้รับมอบหมายรายงานให้อัยการจังหวัดทราบโดยทันที เว้นแต่กรณีขอใช้รถส่วนกลางนอกเวลาราชการ หรือกรณีขอใช้รถส่วนกลางนอกเขตจังหวัดที่ตั้งหน่วยงาน ให้อัยการจังหวัด เป็นผู้มีอำนาจอนุญาต

(๔) เลขาธิการสำนักงานอัยการสูงสุดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตให้ใช้รถส่วนกลางที่อยู่ในความรับผิดชอบ ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี และสมุทรปราการ ทั้งนี้ หากผู้ที่ได้รับมอบหมายมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ใช้รถส่วนกลางดังกล่าว ให้ผู้ที่ได้รับมอบหมายรายงานให้เลขาธิการสำนักงานอัยการสูงสุดทราบโดยทันที เว้นแต่กรณีขอใช้รถส่วนกลางนอกเวลาราชการ หรือกรณีขอใช้รถส่วนกลางนอกเขตพื้นที่ดังกล่าว ให้เลขาธิการสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นผู้มีอำนาจอนุญาต”

ข้อ ๑๐ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๗ ของระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยรราชการ และคำตอบแทนهماจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๗ กรณีที่พนักงานขับรถไม่มี หรือมีแต่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ หัวหน้าสำนักงานภายในอาจมอบหมายให้ข้าราชการของสำนักงานภายในนั้น ๆ เป็นผู้ขับรถได้ ทั้งนี้ ให้พิจารณาถึงความสามารถและประสบการณ์ในการขับรถของผู้นั้น และจะต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถประเภทนั้นตามกฎหมาย

สำหรับสำนักงานภายในที่อยู่ในพื้นที่ของจังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัดนราธิวาส และสำนักงานอัยการจังหวัดนราธิวาส กรณีที่พนักงานขับรถไม่มี หรือมีแต่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเพื่อความปลอดภัยในร่างกาย ชีวิตของข้าราชการ และทรัพย์สินของทางราชการ หัวหน้าสำนักงานภายในอาจมอบหมายให้ข้าราชการของสำนักงานภายในนั้น ๆ หรือบุคคลอื่นที่เห็นว่าเหมาะสมเป็นผู้ขับรถได้ ทั้งนี้ ให้พิจารณาถึงความสามารถและประสบการณ์ในการขับรถของผู้นั้น และจะต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถประเภทนั้นตามกฎหมาย”

ข้อ ๑๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๙ ของระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยรถราชการ และค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการรถประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๙ ให้สำนักงานเลขาธิการสำนักงานอัยการสูงสุดจัดทำบัญชีรถราชการแยกประเภทเป็นรถประจำตำแหน่ง รถส่วนบุคคล รถรับรอง รวมทั้งแสดงหลักฐานการได้มาและการจำหน่ายจ่ายโอนรถราชการตามแบบที่สำนักงานกำหนด

การเปลี่ยนแปลงประเภทรถราชการตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่กรณีที่มีความจำเป็นให้เปลี่ยนแปลงได้ โดยให้เลขาธิการสำนักงานอัยการสูงสุดเสนอเรื่องต่อ กร.อส. เพื่อพิจารณาให้เปลี่ยนแปลงเป็นรถรับรองหรือรถส่วนบุคคล และให้สำนักงานจัดสรรเพื่อทดแทนรถรับรอง หรือรถส่วนบุคคลที่มีอายุการใช้งานเกิน ๕ ปี หรือจัดสรรเพื่อทดแทนรถรับรอง หรือรถส่วนบุคคลที่ได้รับความเสียหายต้องเสียค่าซ่อมสูง หรือประโยชน์ที่จะได้รับไม่คุ้มค่ากับค่าซ่อม หรือเมื่อซ่อมแล้วไม่อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ โดยปลอดภัยหรือไม่อาจใช้งานได้ตามปกติ แล้วเสนออัยการสูงสุดเพื่ออนุมัติ”

ข้อ ๑๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๕ ของระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยรถราชการ และค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการรถประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๕ ให้สำนักงานภายในจัดทำประกันภัยรถราชการได้ โดยกำหนดให้เป็นประกันภัยรถยนต์ประเภทที่ ๓ ที่คุ้มครองผู้ขับขี่และผู้โดยสารด้วย หรือประเภทอื่นในลักษณะเดียวกันตามที่สำนักงานกำหนด

ในกรณีที่ผู้ใช้รถประจำตำแหน่งประสงค์จะให้สำนักงานภายในทำประกันภัยรถประจำตำแหน่งประเภทที่ ๑ ผู้นั้นต้องรับผิดชอบค่าเบี้ยประกันภัยตามสัญญาประกันภัย

นอกจากสำนักงานจะกำหนดเป็นอย่างอื่น การทำประกันภัยตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ให้เลขาธิการสำนักงานอัยการสูงสุดสำหรับรถราชการที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร หรือหัวหน้าสำนักงานภายในสำหรับรถราชการที่อยู่ในจังหวัดอื่น แล้วแต่กรณี เป็นผู้พิจารณาคัดเลือกผู้รับประกันภัยจากบริษัทประกันภัยรถยนต์ตามกฎหมาย

เงินค่าเบี้ยประกันตามวรรคหนึ่ง ให้เบิกจ่ายจากเงินงบประมาณ”

ข้อ ๑๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๗ ของระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยรถราชการ และค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการรถประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๗ ในกรณีที่เกิดความเสียหายขึ้นแก่รถประจำตำแหน่ง รถส่วนบุคคล รถรับรอง และอยู่ในระหว่างที่ดำเนินการหาตัวผู้รับผิดชอบใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นแก่รถดังกล่าว หากสำนักงานมีความจำเป็นต้องใช้รถคันนั้น ให้เลขาธิการสำนักงานอัยการสูงสุด หรือหัวหน้าสำนักงานภายในรายงานขออนุมัติซ่อมรถคันนั้นต่ออัยการสูงสุด หรืออธิบดีอัยการภาค แล้วแต่กรณี โดยเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณไปก่อนได้”

ข้อ ๑๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๘ ของระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยรถราชการ และค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการรถประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๘ สำนักงานภายในมีหน้าที่รับผิดชอบการซ่อมบำรุงรถประจำตำแหน่ง รถส่วนบุคคล รถรับรอง ให้อยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้ได้อยู่เสมอ ทั้งนี้ มิให้มีมลพิษ และระดับเสียงจากท่อไอเสียเกินระดับมาตรฐานที่ทางราชการกำหนด และให้จัดทำสมุดรายการซ่อมบำรุงรถประจำตำแหน่ง รถส่วนบุคคล รถรับรอง แต่ละคันตามแบบที่สำนักงานกำหนด และให้ส่งสำเนารายการซ่อมบำรุงไปยังสำนักงานเลขาธิการสำนักงานอัยการสูงสุด อย่างน้อยปีละครั้ง

ให้สำนักงานจัดการราชการอื่นให้แก่ข้าราชการที่ใช้รถประจำตำแหน่งในระหว่างการซ่อมบำรุง หรือมีเหตุจำเป็นอันไม่อาจใช้รถประจำตำแหน่งได้เป็นการชั่วคราว

ในกรณีตามวรรคสอง ให้นำความในข้อ ๒๐ ข้อ ๒๔ วรรคหนึ่งและวรรคสาม และข้อ ๒๙ วรรคหนึ่ง มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

ข้อ ๑๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของข้อ ๓๖ ของระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยรถราชการและค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการรถประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓๖ รถยนต์ซึ่งสำนักงานภายในได้มาโดยมิได้จัดหาจากงบประมาณของสำนักงาน ถ้าหัวหน้าสำนักงานภายในประสงค์จะให้รถยนต์ดังกล่าวเป็นรถราชการตามระเบียบนี้ ให้เสนอเรื่องผ่านสำนักงานเลขาธิการสำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อเสนอ กร.อส. พิจารณา ถ้า กร.อส. เห็นว่ารถยนต์คันดังกล่าวจะเป็นภาระแก่สำนักงาน ให้ กร.อส. พิจารณาไม่รับเป็นรถราชการตามระเบียบนี้”

ข้อ ๑๖ ให้ยกเลิกบัญญัติหมายเลข ๑ ส่วนที่ ๓ ขนาดมาตรฐานส่วนบุคคล ท้ายระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยรถราชการและค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการรถประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยรถราชการและค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการรถประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๔ และให้ใช้บัญญัติหมายเลข ๑ ส่วนที่ ๓ ท้ายระเบียบนี้แทน

ข้อ ๑๗ การดำเนินการใดตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยรถราชการและค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการรถประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๕๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งได้กระทำไปแล้วในขั้นตอนใด ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้เป็นการใช้ได้ สำหรับการดำเนินการในขั้นตอนใดหลังจากวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๙

อิทธิพร แก้วทิพย์

อัยการสูงสุด

ส่วนที่ ๓
ขนาดมาตรฐานรถส่วนบุคคล

ลำดับที่	ประเภท	ขนาดปริมาตร กระบอกสูบ	หมายเหตุ
๑.	รถนั่งแก่ง	ไม่เกิน ๑,๘๐๐ ซีซี หรือไม่ต่ำกว่า ๙๐ กิโลวัตต์	
๒.	รถโดยสารขนาด ๙ ที่นั่ง - เครื่องยนต์ดีเซล - เครื่องยนต์เบนซิน	ไม่ต่ำกว่า ๒,๔๐๐ ซีซี ไม่ต่ำกว่า ๒,๔๐๐ ซีซี หรือไม่ต่ำกว่า ๙๐ กิโลวัตต์	
๓.	รถโดยสารขนาด ๑๒ ที่นั่ง - เครื่องยนต์ดีเซล - เครื่องยนต์เบนซิน	ไม่ต่ำกว่า ๒,๔๐๐ ซีซี ไม่ต่ำกว่า ๒,๔๐๐ ซีซี หรือไม่ต่ำกว่า ๙๐ กิโลวัตต์	
๔.	รถโดยสาร(ไมโครบัส) ขนาดไม่เกิน กว่า ๒๐ ที่นั่ง	ไม่ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ ซีซี	
๕.	รถโดยสาร(ไมโครบัส) ขนาดเกินกว่า ๒๐ ที่นั่ง	ไม่ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ ซีซี	
๖.	รถโดยสารขนาดไม่ต่ำกว่า ๔๐ ที่นั่ง	ไม่ต่ำกว่า ๙,๐๐๐ ซีซี	
๗.	รถบรรทุก (ดีเซล) ขนาด ๑ ตัน ขับเคลื่อน ๒ ล้อ - แบบธรรมดา - แบบมีช่องว่างด้านหลัง คนขับ (CAB) - แบบดับเบิลแค็บ ขับเคลื่อน ๔ ล้อ - แบบมีช่องว่างด้านหลัง คนขับ (CAB) - แบบดับเบิลแค็บ	ไม่ต่ำกว่า ๒,๔๐๐ ซีซี หรือไม่ต่ำกว่า ๑๑๐ กิโลวัตต์ ไม่ต่ำกว่า ๒,๔๐๐ ซีซี หรือไม่ต่ำกว่า ๑๑๐ กิโลวัตต์	

ลำดับที่	ประเภท	ขนาดปริมาตร กระบอกสูบ	หมายเหตุ
๘.	รถบรรทุกขนาด ๒ ตัน ๔ ล้อ	ไม่ต่ำกว่า ๒,๗๐๐ ซีซี หรือไม่ต่ำกว่า ๑๑๐ กิโลวัตต์	
๙.	รถยนต์หุ้มเกราะป้องกันกระสุน	ตามที่สำนักงานอัยการสูงสุด กำหนด	
๑๐.	รถตรวจการณ์ เครื่องยนต์ดีเซล - ขับเคลื่อน ๒ ล้อ - ขับเคลื่อน ๔ ล้อ เครื่องยนต์เบนซิน - ขับเคลื่อน ๒ ล้อ - ขับเคลื่อน ๔ ล้อ	ไม่ต่ำกว่า ๒,๐๐๐ ซีซี หรือไม่ต่ำกว่า ๑๑๐ กิโลวัตต์ ไม่ต่ำกว่า ๒,๐๐๐ ซีซี หรือไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ กิโลวัตต์	
๑๑.	รถแวนตรวจการณ์ขับเคลื่อน ๔ ล้อ	ไม่ต่ำกว่า ๓,๐๐๐ ซีซี หรือไม่ต่ำกว่า ๑๘๐ กิโลวัตต์	
๑๒.	รถจักรยานยนต์	ไม่ต่ำกว่า ๑๑๐ ซีซี ไม่ต่ำกว่า ๑๒๐ ซีซี ไม่ต่ำกว่า ๑๕๐ ซีซี ไม่ต่ำกว่า ๒๕๐ ซีซี	